

*Er zijn geen woorden voor een zieke
Van wie je weet, hij redt het niet.
Je streelt zijn wang, je ziet zijn ogen.
Je bent bevangen door verdriet.
Het is toch onbegrijpelijk,
Hoe snel hij ons verliet.*

In dankbare herinnering aan

Hennie Sprakel

* 13 juli 1921

† 30 juli 2004

Aan het leven van Hennie kwam na een kortstondige en verwoestende ziekte een eind.

Na een ingrijpende operatie in januari 2000 aan zijn rechtervoet aanvaarde hij door zijn sterke wilskracht zijn handicap en pakte hij het gewone leven weer op.

Hij genoot volop van de fietstochtjes samen met Annie en vrienden.

Na maandenlange revalidatie overwon Hennie door zijn grote inzet de heupbreuk van december jongstleden. Maar in juni sloeg het noodlot toe.

Tegen de ziekte die inmiddels in zijn hele lichaam woerde kon zelfs hij niet meer vechten. Dat maakte hem heel verdrietig en voor het eerst van zijn leven ook volkomen hulpeloos.

We herinneren ons Hennie als een gevoelig mens met een nuchtere kijk op het leven.

Samen met Annie maakte hij lange dagen in het dorpscafé op 'n Bult. Hij deed dat met veel plezier en liefde. In al die jaren achter de bar heeft hij menig dorpsgenoot van een natje en een droogje voorzien.

Het eerste jaar van zijn pensionering kostte het hem veel moeite om afstand te nemen van zijn café. Hij voelde zich verloren in zijn nieuwe huis, nadat hij voor het eerst in zijn leven was verhuisd. Gaandeweg dat jaar pakte Hennie de draad weer op. Hij stak veel tijd in zijn duiven en ontdekte samen met Annie op de fiets de mooiste plekjes van Twente. Zat het weer niet al te erg tegen dan haalde hij de fietsen uit de schuur en voor Annie er erg in had, waren ze beiden al weer op pad.

Hij genoot ook enorm van de uitstapjes en de gezelligheid van zijn 'oude' buurtgenoten en van de kaartavonden bij de duivenclub.

Een andere hobby van Hennie was 'de natuur' of wat daar in Nederland nog voor door kan gaan. Zo kende hij volgens sommigen bijvoorbeeld alle reeën in de omgeving van Lonneker persoonlijk. Hij leerde zijn kinderen typisch Twentse vogels kennen zoals de 'Geeteling', de 'Markklower' en het 'kleen Jantje' die later ook in andere streken van Nederland onder heel andere namen voor bleken te komen.

Hennie hield van zijn gezin en genoot van zijn kleinkinderen, die hij graag verder had zien opgroeien. In onze herinnering blijft het beeld van een optimistische man met een jonge geest die hart en oog had voor de directe wereld om hem heen.

Wij danken u voor uw medeleven en getoonde belangstelling.

Annie Sprakel - Van der Zwaan
Kinderen en kleinkinderen